

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagossi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

ULLADA POLÍTICA

El govern de 'n Maura està practicant la sinceitat electoral à tota vella. ¿Ne volen unes quantas probas? La del Arcalde de Almeria que's troba ab que havia dimès sense haver presentat la dimissió. Se tracta de un document fals; però 'l govern deixa al arcalde sensella vara, alegant que a qualsevol moment té el dret de destituirlo. —La del Arcalde de Villanueva del Duero, conduït a Valladolid entre una parella de guardia-civils, à peu y per la carretera, per haverse negat a dimir a les bonas. Al últim no tingué més remey qu'efectuarlo, y ara està malalt del susto. —La del Ajuntament de Antequera, suspès en massa, provocant l' indignació del poble... Pero lo que dirá en Maura: —Salga la sinceritat electoral per Antequera!

Fins ara à Catalunya ens havém llurat dels atropellos del caball boig, y no serà per falta de desitjos, sino perque qualsevol etzegallada en aquest sentit, acabaria d' encendre l' foc de la Solidaritat catalana, que amenassa acabar per sempre més ab el caciisme à lo menos en la nostra regió.

Ja tenim à n' en Moret jefe dels liberals, consagrat públicament per la major part dels ex-ministres de la colla. En Montero Ríos y en Vega Armijo, lo mateix qu' en Romanones han acollat à tot, à trucos de pescar algunes actes. En Moret s' enten ab en Maura, que ha donat à n' en Moret la clau del calaix dels rosegons, y es per això sols que s' han decidit à acatarlo.

Molt à temps ha vingut la momentànea concordia, perque en alguns districtes els candidats afectes à un ó altre dels cap-pares, ja's reganyaven las dents y anavan à tomballons. Ara veurém si's restableix la pau... y si arriba à restablir-se veurém també si tindrà gayre durada.

En Canalejas y en López Domínguez s' han quedat fora de la conxorra. No 'ls volen per massa radicals. ¡Ay, Senyor! De qualsevol cosa 'n diulen radicalisme las encartronades momies del progrés esbravat!

Un discurs pronunciat pel rey en persona en un Centre militar ha sigut objecte de tota mena de comentaris.

No serém nosaltres els qui's aumentem ab las nostres personals apreciacions: hi ha coses que no 's poden dir.

El dia 25 se reuneix l' alta representació de la Unió republicana, baix la presidència del Sr. Salmerón. Es indubtable que serán tractats assumptos de la major importància, relacionats ab la vida del nostre partit, contra la qual pretenen en vantar elements bullisciosos, que de 'n hora lluny ensenyen l' orela de la més desapoderada ambició.

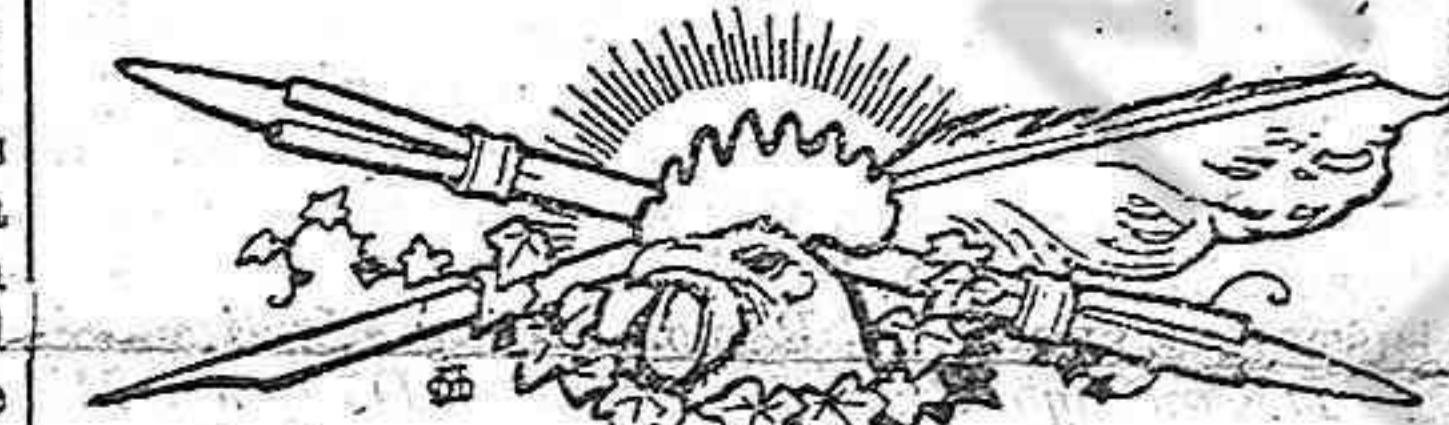
Y es férlos'h favor tractarlos de ambiciosos, que be podrà donar-se l' cas de que traballeixin per compte dels monàrquics.

Fins aquí 'ls que per un motiu ó altre no estavan del tot conformes ab la marxa imposta à la política del partit per qui té la responsabilitat de dirigirlo, se'n han anat à casa. Aixis han procedit l' Estévez, en Nakens y en Joaquim Costa. Es de sentir sempre aquesta resolució tractantse de personalitats tan valiosas; pero es digne de censura que no tothom haja sapigut imitarlos, y que hi haja qui anant à Roma ó à Romanones per tot, cultivi el sport de la

rebeldia, pretenent desgabellar las filas republicanas, en vigilias de unes eleccions generals.

El Sr. Salmerón, investit de la més omnifòrmida confiança en la Assamblea del 25 de mars, la conserva íntegrament, segons aixis ho han declarat els organismes del partit. ¿De quina Assamblea, de qui na representació dels organismes ha rebut may cap mandat l' agitador Leroux? ¿Es que creu que l'autodacia y l' desenfren son una font de dret?

PEP BULLANGA

Al Congrés no hi tornarás

o tenen importància els últims actes celebrats à Barcelona pels elements lerrouixistes.

Necessitaven llansar una candidatura sens forsa, sortida de l' infern de l' americana de 'n Lerroux, y no podentho fer à palo sech, enllassaren la cosa ab la

commemoració de la mort de Giordano Bruno. Sempre l' mateix afany de fregar la pesseta falsa ab polvos de mirall! ¡Ah, si'l màrtir de la Inquisició romana hagués pogut preveure que havíen de ferlo servir per aguantar la capa als candidats lerrouixistes, estém segurs que al anar al suplici hauria malehit la seva mala estrella!

Per fortuna, tothom se fa càrrec de que aqueixas profanacions no serveixen més que pera demostrar la falta de confiança en las seves forses per part dels mateixos que las realisen. Son una revelació patent de la seva carencia d' escrúpols y de la seva impotència.

Per això els deu meetings del dissapte, preparatius del gros, del monstru del diumenge, siguieren deu fracassos. ¡Com se n' ha anat la vida, l' animació y l' entusiasme d' aquells que foren un dia poderosos centres d' atracció republicana, desde que la dissidència dels lerrouixistes ha sembrat en el partit la sisanya de la discordia! En la major part d' ells no's fa altra política que la del descrédit, de la imposició y de la intolerància, es à dir, la política de la descomposició. Y que 'ls bons republicans se'n apartan ho demonstra l' fet de que en deu meetings, exageradament bombejats, à penas si s' hi arribà a congregar un concurs de 3,000 oyents, ab inclusió de donas y criatures.

Més animat se veié'l monstru que's celebrà el diumenge. Pero s'ha de tenir en compte l' dia y l' hora de la seva realització. ¿Quin teatre deixa de omplir-se 'ls días festius à la tarda? Y ab quant més motiu no havía d' omplenarse'l Condal, essent la funció gratuïta? Ab forsa gent y unas quantas banderes volejant, y un bon aplech de claque disposta a rompre'ls mans aplaudint y à escorzar la garmella vociferant, res més fàcil que elaborar una oració teatral, d' aquelles que l' heroe mateix del tiberi diu que necessita pera recobrar las perdudes forses.

Pero no creym que puguin enrobustir ja el seu organisme decayut aquests tragos emborratzadors. Tothom sab quí es y ahont va; y l' judici sever, implacable que d' ell ha anat formantse en la conciència pública, no' s' modifica ni ab un ni ab cent dis cursos altissonants y buys de dintre. Se necessitan explicacions claras y no bravatas y diceris; son previsibles ràbònes convincentes y no ridiculases arrogancies.

Quan tothom ha vist que sis anys enrera vingué à Barcelona sense una pesseta, y avuy ensenya lo

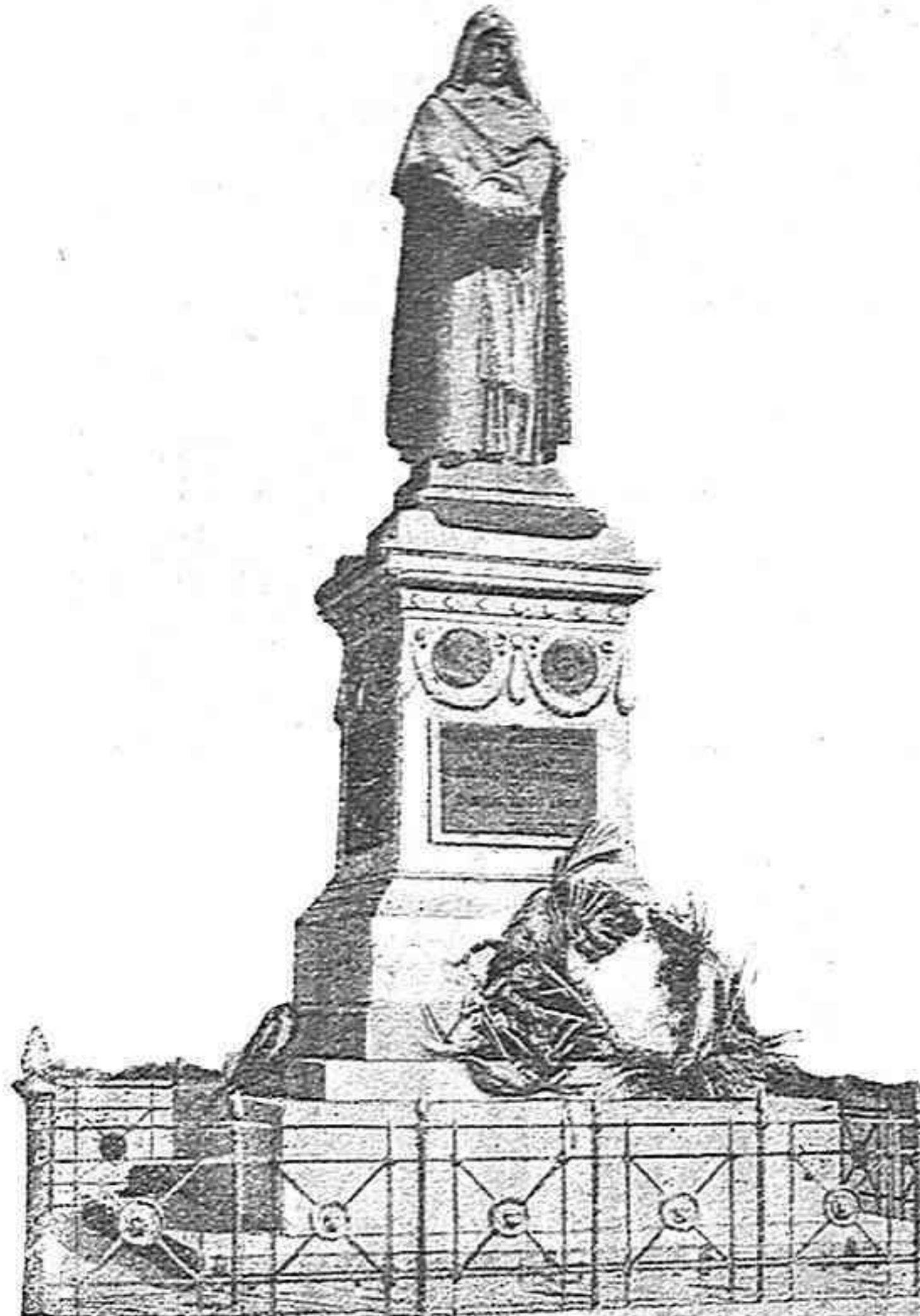
—¡Enrrera, farsants! Els esclaus de la intolerància no tenen el dret de tributar homenatges al màrtir del lliure pensament.

que mostra en sas empreses de caràcter mercantil, encare que ab etiqueta republicana, practicant una política d' apparent oposició ràbiosa y que, de ser de bona llei, lluny de donar profits hauria de produir

perdudas de consideració; quan tothom veu això, tothom té dret à preguntar: —¿Qui paga? D' ahont surten aqueixes missas?

Aquest dnupte no es cap ofensa, no es cap insidiosa

Roma. Campo dei Fiori

MONUMENT Á GIORDANO BRUNO

Cremat per l' Inquisició romana l' any 1600.

No es cap calumnia; es tan sols un desitj laudable y legítim de claretat y de precisió. Aquest dupte típicament pot llàstimar a n' aquell que no s' trobi en situació de donar plenes y satisfactorias explicacions.

Nosaltres podem recordar qu' en dos ocasions distintas (3 de novembre de 1906 y 16 del corrent febrer) hem plantejat la qüestió de la *Casa del Pueblo*, que tant interessa al bon nom del partit republicà de Barcelona; l' hem plantejada serenament, sense passió, demanant comptes que no s' han donat mai, precisant debors socials que no s' han cumplert mai, posant per damunt de tot l' interès polítich, y no hem obtingut fins ara la més mínima resposta. «No temí, donchs, un dret perfecte, á desconfiar de qui, quan se'l crida al ordre, surt ab las peteneras de qu' ell es una víctima escullida pels vils calumniadors, y que á n' ell li basta per sortir de tot ab la cega adhesió del poble, fent al poble l' ofensa de confondre'l ab una turba desafroada, tant insignificant com cridanera?

Y qué no dona poch que pensar ab la seva politica equívoca y sospitosa! «Qui no veu ja á las claras, á plena llum del sol, qui'en tot y per tot està fent el joch de las oligarquías monárquicas?

Cert que no ha pogut, ni podrá destruir el gran moviment de *Solidaritat catalana*, que té las sevas arrels en las entranyas de tot un poble; pero las oligarquías may podrán agrahirlo prou l' haver impedit per tota els medis la incorporació en ell de la Unió republicana en massa, ab lo qual aquell moviment hauria alcanciat una forsa incontrastable y accentuat la seva eficacia revolucionaria. «No s' ha dit y repetit qu' en Moret y en Romanones sols d' ell se refiavan pera desbaratar la *Solidaritat*? Y qué ha fet ell més que justificar aquesta acusació? «Per què, sinó, havent sigut solidari en un principi, haventre adherit al meeting de Girona, en un moment donat virà en rodó y's descantellá en contra de *Solidaritat*? Quina má misteriosa tocá'l botonet de las viradas?

Tampoc aixó son insidias, ni calumnias: son fets reals y positius, fins ara no explicats.

DE TOT ARREU

L' extrém de la probitat oficial.

Com ja deuen saber nostres lectors, del díltim cens de població verificat á França 'n resultà que la patria de Voltaire y Víctor Hugo conta actualment ab un total de 39.252.267 habitants.

El Gobern, com es costüm, doná la nota á la prempsa, y 'ls diaris, vessant satisfacció per totes las columnas, s'apressuraren á publicarla. L'aument, vist el cens anterior, no era certament molt considerable (prop de 300.000 ámias), pero tractane d' una nació ahont tanta preocupació ocasiona aquest assumptu, la ventaja obtinguda feu palpitar de goig el cor de no pochs patriots.

Pero, com haguessin surgit alguns duptes sobre la veritat de la suma, la administració va ordenar una escrupulosa comprobació de las fullas departamentals, y, practicada aquesta, se vingué en coneixement de que en el cens de la Viena s' havíen sufert el lamentable error de posarhi alguns habitants de més.

Calza, donchs, modificar la xifra anterioamente dada; que res hi ha tan bonich en una República, com el presentar els comptes ben clars. Comprendentlo així el Gobern, ha publicat la rectificació en el *Journal Officiel*, y avuy tothom sab que 'l verdader cens de França no es el que la gent coneixia, y que 'la ciutadans, grans y petits, que 'l pabelló tricolor ampara ab els seus plechs gloriósos son, contats y recornts ab republicana exactitud, 39.252.245.

22 menos de la que s' havia dit!

La baixa en realitat no es molt grossa; pero francés hi ha que al enterarse de la dolorosa reducció haurà posat els ulls en blanch y suspirat patriòticament vintidugues vegadas.

*

Pero no n' hi havia prou ab dirigir la proa contra un moviment de tanta importància pera Catalunya y pera Espanya entera: era ademés necessari atentar á la unitat de acció del partit de Unió republicana; destruir en lo possible 'l gran bloc format en la gloriosa Assemblea del 25 de març; vulnerar els més rudimentaris debors de la disciplina; menoscabar l' autoritat del jefe únic dels republicans; fer cundir la rebelió en una part de las masses populars, y coronar la seva obra inècua, conforme va intentar-ho diumenge en el *Condal*, desprestigiант, ell, el pigmeu, al gran colós de la democracia, de la República y del lliure pensament; ell, l' histrió, al venerat apóstol de las ideas progressivas; ell, l' embauador, á la conciencia més pura, més íntegra y més inmaculada de la política espanyola.

Dignis ab la mà al cor á qui més que á les oligarquías monárquicas pot aprofitar la seva obra de desconcert y de perturbació, realisada en vigilias de unas eleccions generals?

Y tenint en compte tots aquests antecedents, y apreciant en son just valor tots aquests actes irregulares y suïcidias, en aquesta guerra insensata contra la *Solidaritat catalana* y á la vegada contra la Unió republicana, qui no té dret á preguntar: «Es una ambició boja ó es un interés bastart el que mou á n' aquest home funest? Y en un ó en altre cas, ¿de ahont surten las missas? De ahont procedeixen las municions abundants y costosas que 's gastan en la campanya?

Y aquest home que no pot respondre á unas preguntes tan naturals, pretén representar novament á Barcelona, figurantse que ab un' acta adquirirà una patent de inmunitat pera tapar la boca als seus acusadors!

Pera Barcelona y 'l partit republicà á la vanguardia, estàns en el cas de dirli:

«Enrera! L' acta ab que somíss no t'ela pot donar un poble á qui has ofés, ni un partit que has descompost, ni unes masses á las quals has tractat d' explotar inècument, abusant de la seva candidat. Si no te la donan aquells á qui has favorescut—y per Catalunya no podrán—lo qu' es al Congrés aquesta vegada no hi tornarás.

P. K.

RECTIFICACIÓ DE UN CONCEPTE FALS

ENTRÉS las especies que posan en circulació certs elements que pera saciar sas ambicions personals no reparan en agripiar el gran bloc de la Unió Republicana, s' hi conta la d' afirmar que la memorable Assemblea de 25 de març de 1903 tingüe per únic y exclusiu objecte la realisació inmediata d' una revolució.

Pera desvanéixer aquest concepte fals, l' il·lustre Director de *Las Dominicales*, D. Fernando Lozano, dona claras explicacions, que mereixen ser conegudas y que, segons el nostre parer, restableixen plenament la veritat dels fets. Enteris y jutgi el lector desspassatiu:

«No hay vida posible democrática sin una severa, estricta disciplina. Se habla por ahí á tontas y á locas por allegadizos al Partido Republicano sobre la significación del acto de Marzo de 1903. Yo puedo dar una interpretación auténtica, puesto que soy el autor de la fórmula aprobada y consagrada en la Asamblea. Aquello fué, sobre todo, y por encima de todo, un acto de confianza plena, absoluta, indiscutible, en la persona de D. Nicolás Salmerón. Nakens, que iba más allá que yo en este punto, con esas hermosas vehemencias de su carácter, decía y repetía á Salmerón: «Usted es un dictador, mande usted, ordene usted, expulse usted, imponga usted á todo el mundo la más severa obediencia.»

Yo no llegaba á eso; yo llegaba sólo á proclamar y aceptar la jefatura de D. Nicolás Salmerón en las condiciones de las jefaturas democráticas que no pueden revestir de modo alguno las formas de la dictadura. Con ese espíritu, con ese carácter está hecha aquella brevíssima fórmula de Unión. Si yo hubiera aceptado la idea de hacer á Salmerón un dictador, lo hubiera escrito en la fórmula *tacitamente*. No: yo no dije que Salmerón era el «dictador», sino «el jefe» del Partido Republicano.

Un altra llegenda destruïda.

Tot aixó que 'ls catòlichs han vingut diuentos, sigles tras sigle, respecte á la poma del Paradís, es una ignota guatilla.

Potser sigui veritat que Eva y Adan, sobre l' herba d' aquell jardí maravollos, varen menjarse alguna fruta; pero en aquest cas no era una poma.

Un sabi anglés, Mr. Ollivier Johnson, acaba de demostrarlo com dos y dos fan quatre. L' home ha recorregut tot el territori ahont se suposa qu' estigué instalat el Paradís, y després de infinits estudis y detingudes observacions, ha adquirit la certesa, la seguretat absoluta de qu' en aquella regió, no sols no hi ha pomeras, sinó que, dada la naturalesa del terreno, es impossible que may n' hi hagi hagut.

«Cóm queda ara el Fleury?

*

Sobre la taula del Parlament anglés reposa desde fa dies una instancia demandant autorització pera constituir una Companyia encarregada d' obrir un túnel al través del canal de la Manxa.

Si 'ls càlculs del iniciadors del projecte no estan equivocats, ab 16 milions de lliurus esterlinas n' hi ha prou pera deixar acabada la colossal obra. D' aquesta suma, Inglaterra'n proporcionarà la mitat y dels altres 8 milions se'n cuidarà França.

Juntant á la part de la galeria qu' estarà sota l' ayga las tres milles per banda que la línia necessita pera facilitar la entrada dels trens, la longitud total de la immensa construcció alcancará 30 milles.

Y com que 'l inglesos ho preveuen tot, posats á contar han contat ja 'ls beneficis que la explotació del túnel rendirà cada any á la Companyia y que, segons ells, ascendirà á la bonica suma de cinc milions y mitj de duros.

Lo que hi ha es que, malgrat las falugueras descripcions dels iniciadors de la idea, els inglesos no hi estan gaire entusiastas, donchs temen qu' enllasada la Gran Bretanya al continent per medi d'

»Los que hablan de que hicieron un pacto con aquella Unión, y que no habiendo cumplido ese pacto se retiraron, vivían sonando. Si alguien se nos presenta á la Comisión organizadora con esa ridícula pretensió de pactar con ella, no le habrá hecho caso. Los que pertenecen á un partido político son todos iguales y no están unidos por pactos, ni contratos, sino por una común adhesión al mismo ideal.

»Los que escriben que aquello se hizo con un exclusivo objecte revolucionario, sin participació para nada en la lucha legal, son unos visionarios; porque entrando en aquella Unión republicanos de todos los matices, entre ellos los procedentes del posibilismo que sólo querían la lucha legal, y los federales cuyo jefe Pi no cesó de propagar y practicar la lucha legal, era imposible que la Unión renunciase á las luchas legales. Y cómo renunciar si el jefe que elegia era también un partidario decidido de la práctica del sufragio?

»El primer acto, la primera afirmació de vida del Partido Republicano levantada per la Assemblea de Marzo, fué así un acto electoral, realizado sin una sola protesta, entre un assentimiento universal y un èxit sobrenatural, á que no llegaron jamás los intentos revolucionarios anteriores, cada uno de los cuales se había señalado por un fracaso y un desaliento.

»Falso, pues, absolutamente falso que la Assemblea de Marzo tuviera por exclusivo objecte dar un golpe de fuerza, porque ni lo podía decir una fórmula aceptada por numerosos elements legalistes y que dava la presidència a un hombre esencialment legalista, ni tuvo una sola protesta, al afirmar su existència con un ruidoso triomfo electoral.

»Lo repetimós: lo característic, lo típic de aquell acto fué una entrega, una rendició de todas las voluntades republicanas á la voluntat de D. Nicolás Salmerón. Un acto de confianza ilimitada, absoluta, pleno en la persona de Salmerón pera dirigir al Partido Republicano per los rumbos que le pluguiesen. Eso es lo que yo escribi y acceptaron mis companeros de Comisión organizadora del acto. Eso lo que Salmerón acceptó (no sin repugnacia, de decirlo hoy, porque hubiera querido menos de autoridad y más de programa), y eso lo que aprobó en un aplauso unànime y estruendoso la Assemblea.

**

Ningú posarà en dubte la veritat expressada per l' autor de la fórmula aprobada per l' Assamblea.

De manera que 'la que avuy desconeixen la jefatura de Salmerón, vulneran els acorts de l' Assamblea constitutiva de la Unió Republicana.

No 'ls negarem el dret de sortir-se'n, si es que n' estan cansats ó no 'ls convé continuar en aquest ordre de relacions; pero lo que no poden fer mai es dir que pertanyen á una Unió, qu' ells son els primers en quebrantar y destruir ab la seva indisciplina y ab la seva rebeldia.

**

Las eleccions á la vista

La Solidaritat en marxa

NATURALMENT, reflexiblement, sense esforços, sense abdicacions ni sacrificis sigüé acordada la següent candidatura qu' en las próximas eleccions de Diputats Provincials il·luyerà en els dos districtes de la ciutat de Barcelona.

DISTRICTE SEGON: D. Ramón Albó y Martí, advocat.—D. Santiago Gubert, advocat.—D. Denis Milà Albau, comerciant.—D. Bonaventura Plaja, propietari agricultor.

DISTRICTE TERCIER: D. Lluís Argemí, advocat.—Don Agustí Nogués y Rovira, obrer ejustador mecànic.—D. Baldomero Tona y Xiberta, advocat.

Candidatura de amplia conciliació, tots el grupos polítics solidaris hi están dignament representats. El partit republicà en sos diversos maticos, hi conta quatre noms, entre ells el del Sr. Nogués, illustrat obrer ben conegut y apreciat en el món del treball.

No s' han recordat dels treballadors en la seva candidatura els lerrouxistes, que, per lo vist, assignan á la classe obrera l' únic paper de comparsa y de claqué en las seves moixigangas.

**

La candidatura solidaria representa la guerra á mort al caciquisme. No ja al caciquisme monàrquic, que fa temps fou escombrat de Barcelona,

sino al caciquisme lerrouxista, personalisat en un home ab infilas de dictador, que ha volgut pendre la ciutat com una hisenda explotable, y als infelisos que s' encantan ab el seu revolucionarisme de boquiula, com un remat de bens.

Dignin, sín, ¿quina influència tenen dintre del partit republicà els seus candidats? ¿Qui sín él coneix als Casals y als Torras y als Villanueva? ¿Qui més qu' ell es capás de convertir als Pichs en candidats obligats en totas las eleccions? ¿Qui forá d' ell s' atrevirà á premiar en Ullde, pare, els serveys? dels germans Ullde, menors d' edat? ¿Qui, apart d' ell, forá osat á afrontar el disgit dels seus mateixos sectaris, rebulant, la, políticament, desprestigia da figura del Sr. Mir y Miró?

En el meeting del *Condal*, ni tan sisquera vā tenir pèrda per fer l'elogi dels seus candidats, limitantse á dir, que se 'la havia de votar, sense discussió, porque eran un simbol. Y es veritat, son el simbol de l' abdicació en un home audàs y que no 's para en barras, de la voluntat y l' independència dels electors qu' encare 'l segueixen. Son el simbol del imperialisme lerrouxista, negació de la democracia.

A la Diputació Provincial hi aniran—com alguns dels seus regidors han anat al Ajuntament—á fer lerrouxisme, cosa molt distinta de fer recta administració y bona política: hi aniran á perturbar y desprestigar el bon nom del partit republicà, per que á tal amo, tals servidors.

**

En cambi 'ls candidats de *Solidaritat catalana* hi portarán l' empenta de aquest gran moviment de Catalunya; serán com a tals servidors de la justicia y protectors dels pobles de la província qu' encare 's debaten en las graps dels caciquismes locals; cooperarán á l' energica acció de Catalunya en defensa dels seus drets y de las seves llegitimes aspiracions autonòmicas, y acabarán d' alsar la gran muralla del esperit públic català, contra la qual s' estrellan, cada dia més impotents, las escomesas de las oligarquías monárquicas.

Per tenen encare una altra missió: la de restaurar á Barcelona la pau perturbada, desagrawiar la cultura ofesa, acabant per sempre més ab el mató, ab l' intolerància, ab l' imposició y l' atrocio al lliure exercici dels drets democràtichs.

Per això sols, quant altres rahons no existissen, se farà indispensable l' acció de *Solidaritat catalana*. Las eleccions pròximes revesteixen gran importància per ser les preliminars de las generals que han de celebrar-se durant el mes de abril. L' obra de sanejament de la ciutat, confiada al sufragi dels ciutadans, encare qu' es un sol treball, s' ha de fer en dos temps. En las eleccions provincials se montarà y ensarà la màquina; en las de Diputats a Corts se farà la gran neteja.

Y 'ls bons republicans més que cap altra agrupació solidaria hem de tenir un empeny molt gran en depurar el partit dels elements sense arrels en el país, que 'l perturban y 'l desordan.

P. K.

BATALLADAS

El Sr. Nogués, inclòs per la Unió republicana en la candidatura solidaria, es un treballador de veras, que no falta un sol dia á la seva obligació en els tallers de la casa Alexander.

</div

Entre ells

—Tan amichs que diheu ser del obrer y no n' poseu cap á la candidatura?

—Noy, aixís ho mana don Alejandro.

vian protestat contra la desidio de'n Maura de subtreure les causes anarquistes del coneixement del Jurat en les províncies de Barcelona y Girona; y en aquest sentit atacavan als elements solidaris, sense tenir en compte que molts dels seus periódichs havian protestat també.

En això surt el manifest electoral de *Solidaritat catalana*, en un pàrrafo del qual apareix consignada la protesta mes terminant contra aquella mida considerada com una ofensa inferida á la conciencia jurídica dels catalans, y *El Liberal* y *El Progreso* s'indignan, tatzant aquesta declaració com un acte hipòcrita, com una superxeria.

Oh passió, quan t'enfilas al cap de aquells á qui dominis, els hi fas fer un paper mes trist y ridícul que l'amílich quan s'enfila á la testa de un bo-ratxo!

En el districte de Olot se lluytará baix la bandera de *Solidaritat catalana*, haventse constituit una junta de la qual no forman part, entre altres elements, l'intèrpret guerriller D. Joan Dèu, y dos representants del partit dels tradicionals.

Podrà dir ningú que l'hèroe de la defensa d'Olot, que sigue'l terror de la carlinada, haja claudicat en les seves conviccions? May de la vida. Homes com ell son incorruptibles. Lo que ha fet el Sr. Dèu, com á bon soldat de la democracia y de la República, es presentar batalla al caciquisme monàrquic, y pera aquesta empresa tots els elements son bons.

Contrasentits.

Escolteleus, y sentiréu que no parlan més que de la Revolució.

Contempleulos, y veureu que no fan altra cosa que desvuir's pera guanyar algunes actas.

Quin es, donchs, el verdader objectiu de aquests farsants? El sacrifici ó'l benefici?

Mentida sembla que davant de un contrasentit tan palpable, hi haja encare ningú que's deixi engatussar.

Totas les notícias que feren corre's lerrouxistas respecte á que en Melquïades Alvarez havia pres la defensa del seu ídol, han resultat altres tants infundis.

Nosaltres som dels que no hem creut mai que l'insigne diputat de Oviedo tingui intencions de ingressar en els partits de la monarquia, y sols en aquest cas seria verosímil que amparés á n'en Lerroux, siquera en premi als grans serveys que ab la seva dissidència vè prestant á las oligarquías monàrquicas.

Es necessari tenirlo en compte: els únichs periódichs de Madrid que han descrit á la seva manera la

reunió celebrada á casa'l Sr. Salmerón, en sentit contrari á las aspiracions del Jefe de Uniò republicana, son *La Epoca*, *La Correspondencia militar*, *La Correspondencia de Espanya* y *El Diario Universal*: tots monàrquics.

Y tots s'han expressat en termes idèntichs, com obheit á una consigna.

Pero á la consigna malèvola dels monàrquics, hi ha que oposar la consigna lleal dels republicans, que 'ns obliga á no fer cas dels seus infantils maquiavels, y que's tanca en aquestas dos paraulas: —Uniò y avant!

No ha sigut possible instalar al Palau real un oratori evangèlic, pera que la princesa Beatriu, mare de la reyna, pogués practicar els actes de la seva religió. Se diu que'l Vaticà ha intervenit en aquest assumto. [El Vaticà que canta Te Deum, glorificant al luterà Guillem II, emperador de Alemanya!]

Els que recordan que D. Alfonso XIII quant la seva permanència á Inglaterra tingüe grans facilitats pera fer les seves pràctiques religiosas, han de considerar el trist paper que representa Espanya en el mon civilitzat.

Sort qu'en Maura continuará d'hient que aquí á Espanya no existeix la qüestió religiosa!

Segons la nova tarifa, el valor de las cédules s'ha triplicat.

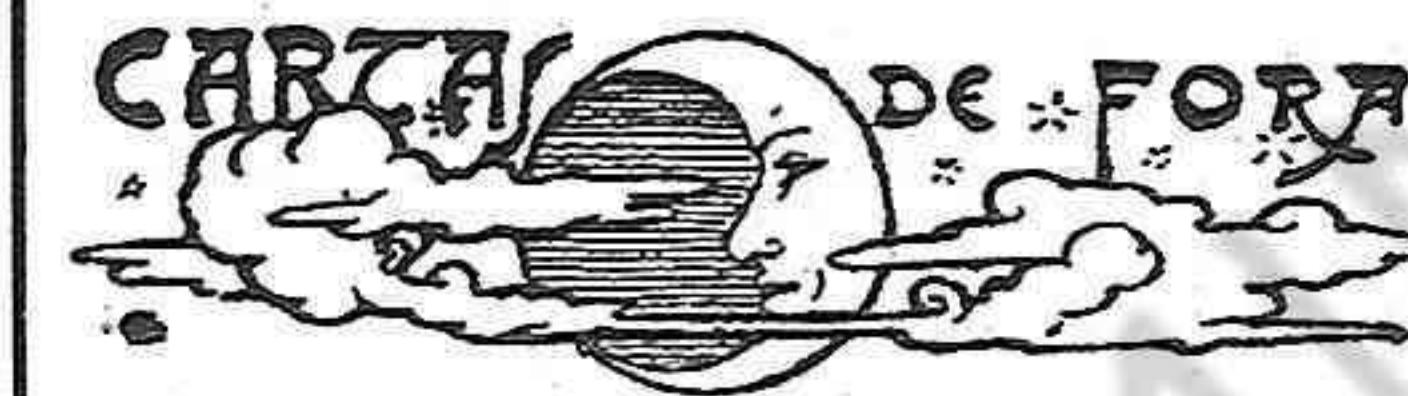
Motiu de aquest augment. Va explicarlo en Navarrerreverter ab tota la barra: —«No hi ha més que un número reduxit d'espanyaols que la prenen: per consegüent carregant l'import se recaudarà la cantitat que s'obtindrà si la penguessin tots.»

Aixís procedeixen els nostres grans hisendistes. Escanyant als que compleixen, y deixant en pau als que's negan á cumplir. [Y visca l'equitat!]

Hi ha forasters y forasters.

Els forasters que venen á instalarse á Barcelona, contribuint al progrés de la ciutat ab la seva intel·ligència y ab el seu treball, se fan acreedors á totas les atencions y á tots els respects que imposa l'ospitalitat.

Pero 'ls forasters que prenen erigirse en amos, afrontant els sentiments de tot un poble; els forasters que sembran discordias y fomentan perturbacions, y no mereixen més que 'l desprecí y la repulsió. No hi ha prou saliva en la boca dels barcelonins pera escupirlos-hi á la cara.

SURIA, 17 de febrer

Els nostres carnestoltes de sagristia tot sovint n'estudian alguna per sortir de pollaguera; l'altre dia varen cridar una reunió de *Hicos de la María*, en l'escola de las carboneras y després del corresponent sermó endilzar per la Xuta las varen fer firmar en un paper pera protestar contra la Lley d'Associacions. [Pobre Josepeti es veu que tothom t'abondona: pera formular una protesta, desenganyat d'aquella colla de satèlits que 't voltan, per los molts disgustos que 't han donat, t' hagis de valguer de las donas y canalla. Y ar un consell: quan vulguis que un acte dels teus tingui éxit encarrégal a'n aquell torero místic que tens á les teves ordres, que li estarà mes bé el *trage de luces*, que no pas la sotana; ja sabes que en la suscripció que va fer en el «Centre dels formatges de bola» pera fer un regal al simpàtic mitjant de Tuy, va recullir 3 rals.]

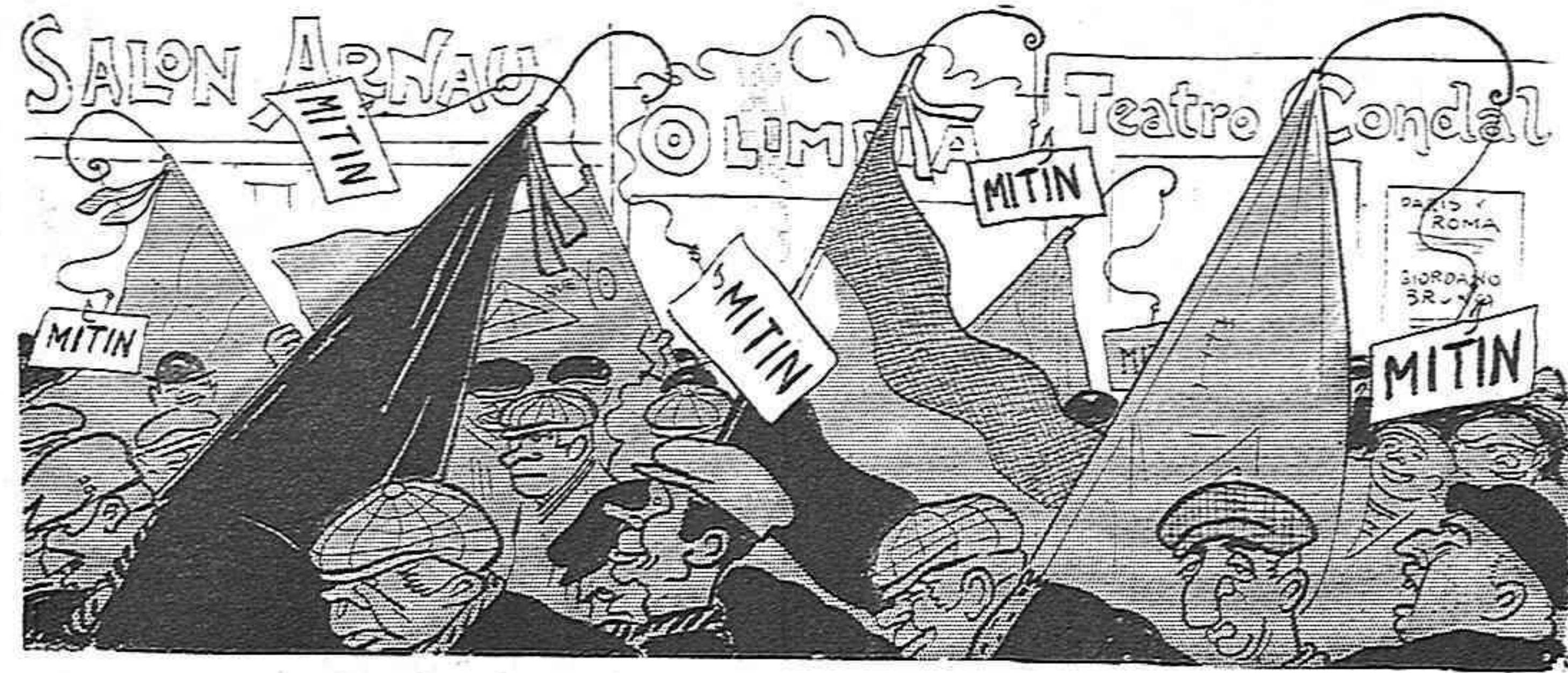
Y per últim, el diumenge prop passat, un dels del remat carbònich que posseïm en aquest poble, s'enfilà en el bugadé de las basinetas y las embestí sobre la Butlla, diuent entre altres disbarats y ab la correspondent barra, que posseïn aquest document de no sé quin cabrile, si un tingüis un deute per gros que fos y anant á confessar, el deute li quedava perdonat; ijo 't toc! y aixís paguen els deutes els pares d'ánimes! [Quina mala cara deuen fer els acreedors!]

SAMPEDOR, 20 de febrer

El dia 18 del present mes se va inaugurar la plassamercat. A ella han de acudir los carnicers, pera expender la carn al poble, que en aquesta qüestió es qui ha pagat 'ls plats trencats. També's diu que l'Ajuntament farà construir un cotxe fúnebre pera traslladar els morts al cementiri gran, (*cisch pera enterrar la hipocresia d'alguns sampedorens*.) No se sab de cert qui será el conductor que estarà encarregat d'aquest empleo, pero segons certas declaracions que ha fet el Rata saliente, será el Noy de las Entitats, que segons va dir, li darán facultat pera obrar á son capricho. Per xó s'ha fet amo del ruch del Ajuntament. A ff de que ningú pogués arrancar-

LA CAMPANA DE GRACIA

La pesca

¿Tarde de diumenge y un sol espléndent?

D' aquesta manera es clar que 's fa gent!

dar las carns de bœuf y de tocino com els demés anys, van presentar tipus de subasta triplicats en relació d'anys anteriors, y fentlo aixís se van poguer quedar ab els arrendaments, sobrepujan els drets á mida de son gust.

Aquests son els fruits de un Ajuntament reaccionari y governat pel caciquista Lligori.

SAN PERE DE RIUDEVITLLES, 19 de febrer

Dimecres de la setmana passada vingueren dos parecs esquiladors que sembla que volen fer bastants feyneys: á dintre la cova fumada hi abocan els disbarats á cabassos fent ressenyans de lo que 'ls han fet á Fransa, trayentlos de la menjadora, y que 'ls homes que tenen certs embrangaments en cafès, tabernas y centres tenen el cor pudrit.

Diumentge varen fer una professió de nens y nenes petits, y diumentge que vé la faran de noys grans, hijas de María, diu que les hi posaran la medalla al coll en forma d'esquella; las cantantes portarán un pendó que dirà la vagancia, y després donarán premis á la que millor sabrà rentar els plats, que son pocas las que 'n saben.

Dits esquiladors tenen molta trasseta á anar á visitar á las monjas, y com que son jovans y molt guapetes no foran d'extrany que 'n'ellas las esquillessin de franch. [Ojo, parecs, el cap víu—que teniu la serp al niu!]

MASNOU, 16 de febrer

L'home del gambeto negre s'ha fixat al cervell la fatlera de convertirnos á tota costa y al efecte, diu qu'en ganxirà tres mulas al carro á veure si 'l pot treure del pedregal. Qui diu mulas, diu frares, y qui diu carro, diu cubell místich. Mes clar: desconfiant de les seves forças vol demanar quart y ajuda á tres ó quatre missionistes.

Men valdrà que 'n'fes venir tres ó quatre cents, pero no á predicar, sino á plantar caps americans, qu'és lo que convé més en aquest país, arruinat per la plaga filoxeràrica. [Plaga filoxeràrica y plaga clerical son masses plagues per un poble sol! No 'ls hi sembla?]

TARRASSA, 17 de febrer

Li envia el següent retell del periòdic conservador *La Comarca*, relatiu al ball de màscaras donat el dilluns de Carnestoltes en l'aristocràtic *Círculo Egareño*, per si creu convenient reproduirlo:

«Sabíem lo que dán de si los bailes de máscaras en las más *distinguidas* de nuestras Sociedades recreativas, y por ello dimos en *La Comarca* la voz de alerta y como si tal cosa: concurred este año por lo mejorcito de los lunaparcas de Barcelona, los salones de aquella Sociedad recreativa freqüentada por la alta sociedad tarrasense, se nos dice, que el escàndol y la indecència llegaron este año á su colmó, retirándose del salón las familiars al darse cuenta del cariz que tomaba aquel indecoroso espectáculo.

«Buena lección supo dar á nuestro aristocrático Circulo, la democrática Sociedad «Casa del pueblo» no consintiendo la entrada en sus salones, de máscara alguna de sospechosa procedencia.»

No es la primera vegada que 'ls nostres morigerats traballadors donan il·lusions de decoro á las elevades classes de la societat tarrasense.

TORROELLA DE MONTGRÍ, 15 de febrer

El dia 12 de aquest mes, varem acompañar tots els republicans de aquesta vila a l'última morada al que'n era President de la Junta de Unió Republicana, en Zafarraya Comellas. Era un home que se havia sabut captar las simpatias de tothom dintre de la Junta municipal, que ab tant acert presidia, y 'l seu gust era de que fos enterrat civilment; mes com que no hi ha cementiri civil en aquesta vila varem permetre que vinguessin un ó dos carboners al seu enterro.

Dochs be, no prou contents per no haver pogut fer donar mes diners á la familia y per privar que l'enterro fos concorregut de ciutadans hours que no prenen butlla á la Quaresma y menjan carn, ab tot y haverse anunciat que l'acte tindria efecte á les 8 del matí, encara no eran les 7 que ja tocaven per anar-lo á enterrar. Nosaltres, al sentir las campanas, desseguida varem veure la mala intenció y varem anar tots junts al enterro sense faltarhi ni un.

Quan arribé al cementiri un corregidorianostre volí donar les gràcies en nom de la Junta de Unió Republicana y al sentir les primeres paraules un escarbat negre que estava amagat darrera la porta surt fet una fiera y ab al salpassejá á les mans, diuent que aquestes coses no es podian dir en terra sagrada. «Es á dir que no li agrada que aquest enterro fos concorregut de homes honrats y de cor noble que plens de sentiment anaven á rendir l'últim tribut al seu malograt amic! Dochs si no li agrada pregui á Deu per que un altre dia no tinguém de tornarhi ni un.

Rebi la família del infortunat Comellas nostre sentí pésam.

UNA CARTA CURIOSA

Sense treure'n ni posarhi una lletra insertem la carta següent, ja que l'autor ens autorisa per fer-ho:

Barcelona, 18 Febrero 1907.

Sr. D. José Roca y Roca.
Muy Sr. mio: El domingo dia 10 del presente se dió en la casa del Pueblo un baile de niños por la tarde. Estaba yo en la puerta viendo entrar los niños disfrazados, cuando de repente vi á los hermanos Ulied con dos buzos que les pegaban y les llamaban de nombre Roca y Roca, moñandose y burlándose de una manera indecente y cobarde. Al rededor de ellos había un sin fin riéndose de las graciosas de los dos hermanitos, cuando en aquel momento se acercó un Sr. muy respectable y dirigiéndose á ellos les dijo que le parecía muy mal y muy cobarde el burlarse de una persona que no está delante. Esto cayó como un jarro de agua, pero los consabidos jóvenes

signieren sus indecentadas. Ahora bien: ¿sabe V. quienes son estos chicos? Pues son los hijos del usurero más grande que hay en Barcelona y se lo demostraré á Vd.

Me encontraba yo en una situación muy triste, pues mi mujer había dado á luz y en mi casa no había ni un céntimo. Recibí una letra de 30 pts. de un hermano mio con la fatal desgracia de haber dos días de fiesta seguidos y no poder cobrarlas; como en mi casa repito no se podía poner ni un poco de caldo para la enferma, fui á la Agencia que tiene por nombre de Ulléd, y por adelantarme 48 horas las 30 pts. me descontó 4 pts. Tome V. apunte de ésta para *LA CAMPANA DE GRACIA* y sáquela punta, que á mí me sacó el pán de mis hijos; nada de esto le hubiese á V. dicho, pero después de ver lo aprovechados que son los hijos y el padre quiero que juzgue si en todos sitios se aprovechan de esta manera.

Reiterándome de V. soy suyo afmo.

BENIGNO CATALÁ

■ Su casa Pueblo Nuevo, Calle del Cano, 1 Barcelona.

EL LUNCH DE L'AMNISTÍA

L'acte realisat dimarts al vespre pel Centre republicà autonomista gracienc, instalat en el Teatre modern de Gracia, revestí una importància extraordinària.

La major part dels que han sufert persecucions en aquests últims temps, ocupaven un lloc d'honor entre les persones més significatives de *Solidaritat catalana*, predominant els elements de l'esquerra. Gran número d'associacions y periódichs s'hi adheriren, y alguns hi enviaren sas banderes y estandards. El local, plé á vessar, produïa un efecte magnific, enlluernador.

Després de servit el *lunch*, foren llegides las adhesions. Una d'elles, escrita en castellà y molt concisa per cert, ho fou sense anunciar-se prèvialement de qui era; mes al llegir-se la firma: *Nicolás Salmerón*, com si una corrent elèctrica hagués sacudit al públic, tots els concurrents se posaren de peu dret y agitant els sombreros, dedicant al il·lustre jefe de la Unió Republicana la més comovedora de les ovacions. Ab ella interpretaren la conciencia pública, no ja sols dels republicans sino de tot el poble de Barcelona, que idolatra al més denotat defensor dels drets y aspiracions de Catalunya, y qu'en l'acte del dimarts quedà plenament desagradiat de les ofensas que alguns fanàtics havien tractat d'inferirli en el *Condal*.

Arribà l' hora dels brindis, y successivament feren tís de la paraula els Srs. Gili, Alvarez, president del Centre Republicà Autonomista, Puig de Franch y Manau, que parlaren en nom dels amnistiat, Layret, Bastardas y Ventosa y Calvell, regidores solidaris; Tona Xiberta, l'obrer Nogués y Gobern, candidats de la *Solidaritat catalana*, pera las próximas eleccions de Diputats Provincials; Maríal, Pi y Suñer, Lletjet y Salvatella. El Sr. Coroninas, á qui fou conferida la presidència, resumí 'ls notables discursos, tots ells vibrants, eloquents y calorosos, y tots ells rebuts ab delirants ovacions.

Molt sentím que la falta d'espay ens impedeixi reproduirlos ó extractarlos; pero 'ls que tingueren la ditta d'escoltarlos y aplaudirlos han sigut portaveus del general entusiasme, que cada dia ya aumentant en las filas solidarias, y que's deixarà sentir en tota la seva potència en las próximas batalles electorals.

J.

PEDREGADA

Ja ha començat el brau Maura la campanya electoral, es á dí, els vells *cubiletes* començan ja a funcionar. Aquí s'encausa a un arcalde que no's presta á fer bondat, allí s'astropela ab multes á un grup de concejals, més amunt s'arregla un timo, més avall, s'arma un parany, en tal lloc s'inventan llistas, en tal altre el cens es fals...

¡Aleluya!... Conduhíts per la mà experta de 'n Maure, els conspicuós liberals s'han unit altra vegada. Cerd qu'en la f

en López Domínguez y otros
qu' en la comèdia política;
hi han fet pappers d' importància;
però això no vol dir res;
pesi á aquestas pocs baixas,
lo cert es que 'ls liberals
s' han dat la gran abrassada.
Pot saberse ara quin dia
tornaran á barallar-se?

Anclada s' estava á Cádiz,
desgraciada embarcació!
quad de cop, sense sisquera
avisá á la gent del moll,
enfonça la proa al aigua,
fa una tamboella, y... [plom!]
en el temps de dir mitj credo
desapareix d' aquest món.
Commentari? Ja 'n faria,
donchs el barco, vell ó nou,
tenia en la nostra esquadra
el seu lloc y 'l seu valor;
pero... iqué volen que 'ls digui?
per més que sembla assombrós
que un barco de guerra 's perdi
á la vista de tothom
y d' altre d' una gallada
— que no altra cosa es un port,—
al anà á dir lo que penso,
penso... penso... si, seyors,
penso... que tenim á Espanya
la Lley de jurisdiccions.

Diu que 'l Sant Pare s' arronja;
no m' extraña la virada.
Veyentse vení el xubasco
y convenut de França
no's deixard intimidar
per las sevases artimanyas,
á fi de no perdreho tot
vol mirar si al menos salva
del naufragi de la fe
uns quants milions... per las ànimias.

Tractantse d' aquesta gent
es un recurs que no falla:
si 'ls voleu tenir sumisos
y fent la farina blana,
no crideu, no armeu barullo,
no 's aneu á amenassas:
limiteuvs quietament
á tocarlos la butzaca.

Del enredo de las cédulas
per ara no se 'n sab res.
Quan é en Maure algú n' hi parla,
fuig d' estudi ó diu: Veurém!
No obstant, els seus íntims creuen
que, com que la lley es lley
y aquesta maha cobrarlas
ab arreglo als preus moderns,
per més que 'l Gobern ho senti,
no tindrà al fi més remey
que sosteun las tarifas
ara com ara vigents.

Bueno... Lo qu' es per nosaltres
pot quan vulgui tirar al dret.
La lley, pel mer fet de serho,
ens obliga á pagà, es cert,
pero 's'arribará á obligarnos
á tenir quartos?... No ho crech.

C. GUMA

A cridar l'atenció que 'l Sr. Serraclarà, que segons *El Progreso* estigué present en el meeting del Condal, no pronunciés cap discurs, ni diugués tan sols «aquesta boca es meva.»

Nosaltres no ho trobem
gens extrany, si es cert, com
ens asseguran, que desde'l dia que va notar que
l' havian fet portador d'un *Mensatge de falsetats*, el
Sr. Serraclarà va agafar la *pepida*.

Y ara 'l gallito no pot manejar la llengua.

Pero ja 's cuidarà de tréureli en Lerroux, incloentlo en la candidatura de Diputats á Corts.

Deya *El Progreso* que 'ls radicalls de Roma y de
París van invitar á D. Aleandru á celebrar el 307
aniversari del suplici de Giordano Bruno.

Una pregunta: Si realment l' haguessin invitat,
¿s' hauria abstingut de publicar la invitació?

Y ara si *El Progreso* vol fer un xiste, segueixi el
meu consell.

Digu que no va publicarla... /per modestia!

No crech que hi haja necessitat d' expulsar á 'n en
Lerroux del partit d' Unió Republicana: ell mateix
se n' ha anat, al constituirse en paladi de la des
unió dels republicans. *Unió y desunió* son dos termes
antitèctics que no poden estar junts.

A propòsit del cas d'en Lerroux, no estarà de
més retruir un quènto vell.

Era un malalt, ab el nas tan plé de gangrena, que
produïa horror.

Se celebra consulta de cirurgians, y un d' ells se
manifestà partidari de procedir activament á l' am
putació del membre gangrenat.

Pero un altre li replicà: «A qué donarnos aques
ta feyna? ¿Qué no venhen que á l' hora menos pen
sada ell mateix caurà?»

Això es lo que ha succehit ab l' incansable per
turbador de la Unió Republicana.

Al sortir del *Condal*.

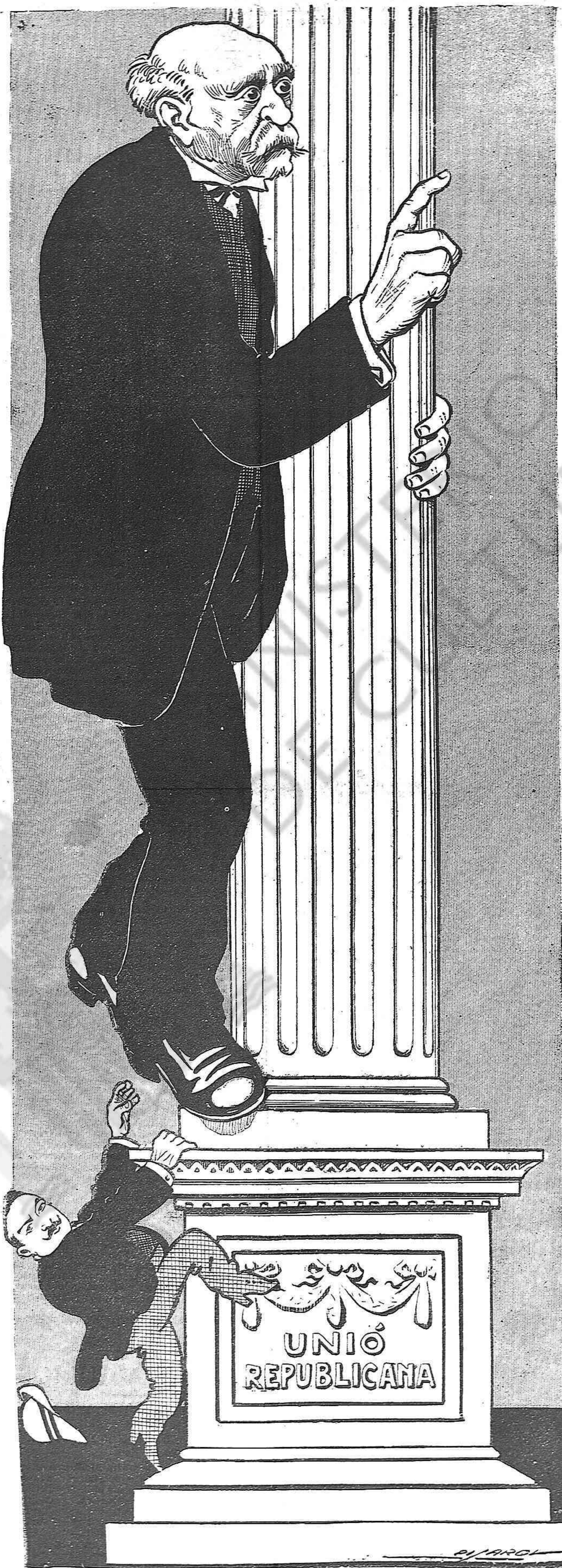
— Ara ja sé per quí votaré.

— Per qui? Per en Mir? Per en Pich? Per papá
Ulld?

— No, cá: votaré per en Giordano Bruno. Es l' úni
ca manera que trobo de desagraviarlo de la profa
nació que han comés ab ell, els que han tractat de
convertirlo en penja-capas electoral.

Nosaltres som dels que reprobem els fets de Ca
pellades. Si quatre titiriteros antisolidaris tenían
empenyo en celebrar un meeting en aquella vila, cap
reparo havia de tenir ningú en deixarlos desbarrar

El gegant y 'l pigmeu

Es inútil que 't cansis; no li arribarás ni á la sola de la sabata.

á la mida del seu gust. Ab no ferne cas n' hi havia
prou. Té més eloquència l' despecti que una xiulada.
Es més persuassiu el desdeny que un cop de pedra.
En aquest punt, com á amants que som del dret,
no podem estableir distincions.

Pero, per altra part, si 'ls germans Ullded y 'l coro
nel Careaga y 'ls demés expedicionaris que 'ls acom
panyaven sigueren consequents, lluny d' ofendre's
per la rebuda de que sigueren objecte, havíen de
celebrarla, donantse'n per plenament satisfets y or
gullosos.

Perque lo que feren ab ells á Capellades, es pre
cisament lo que soien fer els per tot arreu ab els
que com ells no pensan.

Y bé 's pot rebre alguna castanya, si ab ella 's lo
gran afirmar las ventajas del kabilisme, erigit en
sistema democràtic.

Entre 'ls lerrouxistas va cundint una idea original
que no duptém tindrà realisació, si algú dia gua
nyan.

Se tracta de reintegrar en el servei actiu al va
liente coronel Careaga, concedintli de pas l' ascens á
general de brigada, per la seva retirada de Capellades.

Ja ho diuen alguns autors militars: «Hi ha reti
rads que valen més que una victoria.»

Llegeixo:

«Se ha dictado auto de procesamiento contra los
autores de la letra y la copla que cantó la zarzuela
La diosa del placer.»

Els hi està molt bé. ¿Que no sabien que 'l *plaher*
avuy el tenen monopoliat els sarsueleros mauristas?

El candidat lerrouxista D. Ramiro Torres, en les
últimes eleccions municipals, s' empenyava en ser
candidat pel districte octau. Pero D. Aleandru ne
cessitava el lloc pel Sr. Jiménez, secretari de la
Casa del Pueblo, y logrà ferlo retirar baix la promesa
de que l'inclourà en la candidatura de Diputats
Provincials.

A lo menos aquesta vegada ha tingut paraula.
Pero ¿quín paper fa la Junta municipal, qual acció
se limita á obheir els manaments del amo?

Dos candidats carbasenys en les últimas elec
cions municipals, els Srs. Casals y Pich; es á dir:
dos candidats que reberen la repulsa dels electo
ral republicans, son presentats de nou, per veure si
passan com á Diputats provincials.

«No tenen més elements els de la dissidència le
rrouxista, que s' han de valdre d' aquests plats es
querdots de *segunda mesa*?»

Y á propòsit de D. Salvi Casals, que's presenta
com á *ingeniero*: algú ha observat que no figura en
les llistas de la seva professió contingudas en el
Anuario Riera.

Y ara preguntaré: — Per qué no hi figura?

O en altres termes: — ¿Qu' es aquest candidat: en
ginyer ó enginyós?

Una gofia de la *Gaceta oficial del Celeste Imperio*:
Digne un dia que 'l Sr. Pi y Arsuaga entraria
á formar part de la redacció d'*El Intransigente*, periód
ic lerrouxista, instalat en una casa d' en Romanes.

El Sr. Pi y Arsuaga, trobantse á Sabadell, va des
mentir aquesta especie.

¿Quán la *Gaceta oficial del Celeste Imperio* se deci
dirà á abandonar la cría de guatllas, cada dia menos
productiva?

En Nakens entreté la seva estada á la presó des
cribint els abusos y penalitats de la vida carcelaria.

«Un dia-diu — portaren á la presó á un blasfemo.
Al interrogarlo no hi hagué medi de tréureli una
sola paraula, resultant que l' acusat de renegaire...
era mut.»

Miracles son aquests que tan sols se poden donar
en una nació catòlica com Espanya.

Lema d' un article publicat en *El Progreso*, baix
el títol de «*LA CASA DEL PUEBLO*.»

«No es tuya, ni mia. Es de todos.»

Vels'hi aquí una nova mentida y de gros tamany.
Si la *Casa del Pueblo* es de tothom, ¿com es que no's
donan els comptes que tothom demana?

CORRESPONDENCIA

Caballers: Joaquim Quer: Un aficionat de Rubí, Un
adagolla pel. Dos joves del Centre Coral, La Jardineria
(Nesprà), Coka Roca y C.º, y Un anti-robespierista: Es
guerrada!

Caballers: Moka Soka y C.º, A. Roca Coll, La Senye
ra Masnovanca, A. Cararach (a) Curro Meloja, Coll de
Clau, Tres calandris de Masnou, Cinch caps de fusta del
Barraló, Enrich Bonagarriga (a) Sust, y R. A. (a) Pau de
las Calces Curtas: Justa la fusta!

Caballers: Antoni Felius: Això cantat sota la finestra
de l' aymia ha de fer el seu efecte. Llegit no'ns resulta,
y es porque això se descobreixen més les imperfeccions.
—S. Pelegrí Argilaga: Els versos son de un poeta de cos
enter. Pero permetim que li digui que d' allò de les mit
jas al garró se n' ha fet massa abús y ara els lectors no
hi estan per aquests xistots, —F. J. G.: El monòcle de
que 'ns parla, si es en carters, que creyem que sí, sols
podrà aprofitar-se per un almanach. ¡Deixis de la exten
sió de un monòcle! —Ilarach! —Catalunya: Si seyor, ab
molt gust li publicariam el sonet... si fos sonet; pero
això no es sonet, això es un tupí de distarats. —F. P.
Valdés: Home: li soch franch; si, hi trobo un inconve
niènt... Que no m' agrada, veliaqu... —Joseph Baget:
¡Santa ignoràcia! Vínam aquí!... ¿Que no ho veus que
forsas y foscas no consonan? —El Comte de la Vérola:
Els impossibles aniràn... probablement. —P. M. C.: ¿Qué
vol que li digui?... Me sembla que 'l mateix Lerroux ho
haurà fet millor. —R. Porón: Veremos... que deya la
Lluciana. —Andrésito: Se agradece... y ja ho sab, s' hi
farà lo que 's pugui. —E. Queralt F.: Aquestes engruñades
me fan molt mala espina. No li dich ni si ni no... pero...
ojo al Cristol! —J. M. del Priorat, J. P., y J. T.: No 'ns
hi comprometérem per variis ràhons.

Imprenta LA CAMPANA Y LA ESQUILLA, carrer
del Olm, número 8
Tinta Ch Lorilleux y Cº